

УДК 347.9

DOI: <https://doi.org/10.18524/2411-2054.2021.42.232422>

Н. В. Льєва, канд. юрид. наук, доцент
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова
Кафедра адміністративного та господарського права
Французький бульвар, 24/26, Одеса, 65058, Україна
e-mail: nvh2@i.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5710-1318>

Е. А. Крістева, аспірантка
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова
Економіко-правовий факультет
Французький бульвар, 24/26, Одеса, 65058, Україна
e-mail: ella.kristeva@gmail.com

ОСНОВНІ ФУНКЦІЇ НОТАРІАЛЬНОЇ ТАЄМНИЦІ В УКРАЇНІ

Статтю присвячено функціям нотаріальної таємниці, як одним з основоположних структурних компонентів системи нотаріальної діяльності в Україні. Функції відіграють найбільш активну роль у правовій системі будь-якої держави, тому що спрямовані на виконання завдань, які стоять перед суспільством. Автори проаналізували поняття, зміст та сутність функцій нотаріальної діяльності в Україні, розкрили юридичну природу нотаріальної таємниці в Україні, провели аналіз функцій нотаріальної таємниці, а також процесуальних аспектів, пов'язаних із ними.

Ключові слова: нотаріальна діяльність, нотаріальна таємниця, інформація, професійна таємниця, функції нотаріальної таємниці, нотаріус.

Постановка проблеми. Захист прав та законних інтересів фізичних і юридичних осіб, запобігання правопорушенням – є основним завданням нотаріату, авторитет і значення якого невпинно зростає в нинішніх умовах кардинального реформування соціально-економічних відносин. Нотаріат в Україні – це правовий інститут, покликаний забезпечувати позасудову охорону та захист прав і законних інтересів фізичних і юридичних осіб, територіальних громад, а також держави шляхом вчинення в межах безспірних правовідносин нотаріальних дій уповноваженими посадовими особами. В цьому визначенні наведені всі характерні риси нотаріату як правового інституту: позасудова охорона та захист прав і законних інтересів, безспірність правовідносин, щодо яких вчиняються нотаріальні дії, здійснення нотаріальних дій уповноваженими на те органами та посадовими особами, а також функції нотаріату: охорони та захисту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Предметом аналізу та науково-теоретичним підґрунтям стали праці видатних вітчизняних та зарубіжних вчених, які безпосередньо досліджують проблематику організації діяльності органів нотаріату та сутність нотаріальної таємниці в Україні, серед яких слід зазначити праці: В. В. Баранкової, М. В. Бондаревої, Г. Ю. Гулевської, Н. М. Денисяк, М. С. Долинської, К. Л. Зілковської, Н. В. Льєвої, В. В. Комарова, Я. П. Панталієнко, В. М. Парасюк, Л. С. Сміян, К. І. Федорової, С. Я. Фурси та інших.

Мета статті. На підставі дослідження наукової юридичної літератури, доробків науковців та вчених, нормативно-правових актів встановити правову природу функцій нотаріальної таємниці, виявити прогалини у правовому полі, опрацювати і запропонувати шляхи розвитку, методи та способи вдосконалення чинного законодавства України, яким реалізується інститут нотаріату в Україні.

Виклад основного матеріалу. Активна роль права в житті суспільства та його соціальне призначення виражаються в його функціях. У розумінні функцій права в юридичній літературі немає однаковості і однотайності. Функції права почали розроблятися на початку ХХ століття. Так, на думку одних вчених, функціями права є реалізація його

соціального призначення, що складається з потреб суспільного розвитку. Інші вважають, що функції права – це головні напрямки правового впливу на суспільні відносини, тобто форми, способи, шляхи впливу права на суспільні відносини. Однак багато вітчизняних вчених вважають, що поняття «функції права» повинне охоплювати обидва ці аспекти – і соціальне призначення права і які з цього призначення способи, шляхи впливу права на суспільні відносини.

Отже, функції права – головні елементи правового впливу на суспільні відносини, обізнаність і поведінку суб'єктів суспільних відносин з наміром рішення певних завдань та їхнього упорядкування. Найважливіша функція права зводиться до того, що вона є нормативним і загальнообов'язковим способом визначення суспільних відносин, а тому і функція є нормативно-регулюючою.

Загалом термін «функція» є досить багатозначним. Наприклад, у кібернетиці функція означає цілеспрямовану дію певної системи (структури), в математиці функція – перемінна величина, що змінюється залежно від зміни іншої величини, а в юриспруденції поняття «функція» характеризує соціальну роль держави і права» [1, с. 375].

У дослідженні кібернетиків Р. Акоффа і Ф. Емері зазначається, що «функцію не можна відривати від структури – функціональне уявлення про природу речей є цілком сумісним із структурним розумінням цієї природи. Так, слід розрізнити зовнішні й внутрішні функції речей або подій, які залежать від їх структури» [2, с. 149].

Намагався свого часу розкрити поняття, зміст, сутність функції права відомий вчений-юрист В.Г. Смирнов, який стверджує, що поняття «функція права» синтезує завдання і способи регулювання суспільних відносин, що визначаються єдністю мети і методів їх регулювання. Завдання та методи не можуть бути зрозумілими без з'ясування структури і змісту предмета, на який впливає право, а поняття функції права фактично відображає в сукупності предмет, завдання і метод регулювання» [3, с. 159].

На думку В.В. Ісаєвої, «функція права впливає з її сутності і визначається призначенням права в суспільстві. Функції – це «світіння» сутності права в суспільних відносинах. Водночас, будучи проявом іманентних властивостей сутності, функції не зводяться до них і не є простою їх «проекцією». Не можна механічно зв'язувати функції і сутність права. Як явище завжди містить момент незалежності від сутності, так і функція права має певну ступінь незалежності від його сутності» [4, с. 45–48].

В. С. Ковальський вважає, що «розкриваючи складну взаємодію принципів і функцій права, потрібно зазначити, що напрями впливу – це найбільш суттєвий компонент функції права, вони є свого роду відповіддю на потреби суспільного розвитку, наслідком законодавчої політики, що концентрує ці потреби і трансформує їх у позитивне право, публічні обов'язки. Змінюються, збільшуються суспільні потреби – змінюються та розширюються функції і принципи права. І навпаки, зменшуються ці потреби – це відбивається і у функціях права, про що свідчить, наприклад, історичний досвід побудови соціалізму та комунізму в окремо взятій країні, досвід розбудови правової держави в Україні» [1, с. 155].

Багато вчених під функцією права мають на увазі громадське призначення права чи його рух правового впливу на громадські відносини, або все разом. У цьому випадку необхідно звернути увагу на нераціональність та непрактичність ототожнення або конфронтацію напрямів правового впливу громадському призначенню права і навпаки. Трактуючи розуміння будь-якої функції права, треба постійно передбачати визначеність функцій призначенням права і зв'язок призначення права з течією його впливу. У суспільному житті функції права розкриваються через основні напрями впливу на суспільні відносини.

Отже, вважаємо, що функції права – це основні напрями впливу права на поведінку суб'єктів суспільних відносин, що обумовлені сутністю та соціальним призначенням права.

І. В. Антошина вказує, що «мета вивчення механізму реалізації функції права та її елементів полягає у з'ясуванні суті та змісту інформаційної функції права в ракурсі інформаційного впливу права» [5, с. 214–219].

Дослідження механізму реалізації інформаційної функції права зумовлює теоретико-правовий аналіз його сутності та елементів. Як вважає Є. М. Корж, «механізм реалізації інформаційної функції права – це система правової інформації, суб'єктів, об'єктів і юридичних засобів правового інформування та підтримання інформаційної цілісності правової системи, що пов'язані між собою різноманітними взаємодіями і взаємовпливами для досягнення мети правового регулювання. До елементів механізму реалізації інформаційної функції права відносяться: система правової інформації; суб'єкти, які здійснюють функції права; об'єкти впливу інформаційної функції права; юридичні засоби правового інформування та підтримання інформаційної цілісності правової системи» [6, с. 12].

Функції права мають дуже важливе значення у правовій системі. Вони, разом з принципами права, є необхідними відправними структурними елементами цієї системи. Функції права без сумніву націлені на виконання завдань, що стоять перед державою.

Функції права не існують ізольовано одна від одної, вони взаємозалежні та зв'язані між собою і реалізують сукупний вплив на державу, суспільство шляхом юридичних засобів. Значна кількість вчених класифікують функції права на загально-соціальні та спеціально-юридичні, але є науковці, які виділяють і інші умови поділу функцій права. Так, наприклад, Н. М. Оніщенко підкреслює, що «можна виділити п'ять функцій права, що утворюють систему:

- міжгалузеві (властиві двом чи більше, але не всім галузям права);
- загальноправові (властиві всім галузям права);
- галузеві (властиві одній галузі права);
- правових інститутів (властиві конкретному інституту права);
- норм права (властиві конкретному виду норм права)» [7, с. 35].

Таким чином, розуміємо, що поняття функції права включає в себе основні напрямки впливу права на суспільні відносини, які визначаються соціальним призначенням права в житті суспільства. Відповідно цьому можна відзначити наступні особливості функцій права:

- виражають універсальні ознаки права, його соціальне призначення в різних сферах суспільного життя;
- відображають напрями активного впливу права на суспільні відносини;
- характеризуються безперервністю і тривалістю дії та водночас гнучкістю змісту відповідно до мінливості суспільних відносин;
- мають на меті упорядкування суспільних відносин у повній відповідності з задумом нормотворця (законодавця) і очікуваннями адресатів правових норм;
- діють у єдиній цілісній системі на кожному етапі розвитку суспільства і вважаються реалізованими лише тоді, коли повністю вирішені усі завдання і досягнуті результати правового регулювання;
- кожна з них використовує відповідний їй арсенал правових способів (дозволів, зобов'язань, заборон, заохочень, покарань тощо). Функції права можна класифікувати так: загально-соціальні і юридичні (спеціально-соціальні) [8].

С. Я. Фурса та Є. І. Фурса, аналізуючи проблеми функцій саме нотаріальної діяльності, приходять до висновку, що «основною функцією нотаріату при здійсненні правоохоронної функції є регулювання нотаріусом прав на стадії їх реалізації» [9, с. 12].

Г. Г. Черемних вважає, що основною функцією нотаріату є «надання кваліфікованої юридичної допомоги». Водночас у юридичному підручнику «Нотаріальне право», який виданий у співавторстві з І. Г. Черемних, автори чітко та глибоко досліджують функції нотаріату, відокремлюючи їх в залежності від джерела: «ті, що витікають з публічно-правового характеру нотаріальної діяльності, та ті, що витікають з приватноправового характеру діяльності нотаріату» [10, с. 19].

Вважаємо, що основна функція нотаріату в Україні чітко визначена у ст. 1 Закону України «Про нотаріат», яка закріплює, що на нотаріат «покладено обов'язок посвідчувати права, а також факти, що мають юридичне значення, та вчиняти інші нотаріальні дії передбачені цим Законом з метою надання їм юридичної вірогідності» [11]. Разом із цим,

це основна функція, яка не припиняє дію системи інших, вторинних функцій, які виконує нотаріат.

Виходячи з ступеня важливості, функції нотаріату можуть бути класифіковані на основні та вторинні. З цією класифікацією до основних функцій нотаріату належить:

- 1) посвідчення прав та фактів, які мають юридичне значення;
- 2) вчинення нотаріальних дій з метою надання їм юридичної вірогідності.

Те, що ці функції належать до важливих та основних, прямо витікає із ст. 1 Закону. Проте, вбачається, що цей перелік повинен бути доповнений і функцією захисту прав та законних інтересів суб'єктів цивільних правовідносин у порядку та обсязі визначених чинним законодавством. Аналіз Закону дає підстави стверджувати, що він визначає і інші функції нотаріату. Вони визначені через обов'язки нотаріуса, які закріплені у ст. 5 Закону.

Значна кількість дій, що вчиняються сьогодні суб'єктами правовідносин вимагає нотаріального посвідчення. Їх кількість постійно зростає, а отже зростає потреба у кваліфікованій нотаріальній діяльності. Можна вважати, що функціональну сутність нотаріату утворює вся сукупність дій, які має право вчиняти нотаріус. Звичайно, що найважливіша сторона функціональної сутності діяльності нотаріуса пов'язана із фіксацією виникнення, зміни або припинення особи-учасника правовідносин суб'єктивних прав. Як загалом відомо, джерелом виникнення, зміни та припинення суб'єктивних прав особи є волевиявлення суб'єкта правовідносин. У ситуаціях можливого порушення і оспорювання прав особи, ця функціональна суть нотаріату набуває особливого значення.

Через високу зацікавленість та інтерес, щодня нотаріальна таємниця привертає до себе підвищену увагу злочинного світу, маючи на меті вивідати секрети нотаріального провадження для своїх корисних цілей. Збереження професійної таємниці є одним з елементів обов'язків нотаріуса. Згідно Закону України «Про нотаріат», нотаріус та особи, яким надано право вчиняти деякі нотаріальні дії, а також помічник нотаріуса зобов'язані зберігати нотаріальну таємницю, навіть якщо їх діяльність обмежується наданням правової допомоги чи ознайомленням з документами і нотаріальна дія або дія, яка прирівнюється до нотаріальної, не вчинялась [11].

Розголошення нотаріальної таємниці у правовій державі неприпустимо та карається законом. Так, в основі будь-якої таємниці, як вказують у своїй монографії Д. В. Журавльов, О. В. Коротюк та К. І. Чижмарь, лежить «приховування» певних відомостей і обмежене коло осіб, які володіють зазначеними відомостями. Як зазначалося, ознаками будь-якої таємниці є: визначене коло зобов'язаних суб'єктів (щодо яких передбачається обов'язок дотримуватися таємниці); важливість (значимість, цінність) відомостей, що складають предмет таємниці; можливість завдання шкоди правам та законним інтересам будь-яких осіб або держави в разі поширення відомостей; правова охорона (тобто охорона відомостей, що становлять предмет таємниці, чинним законодавством). При цьому, важливість відомостей, що складають предмет таємниці, та в силу цього – можливість завдання шкоди правам і законним інтересам будь-яких осіб у разі їх неправомірного розповсюдження є необхідною підставою правової охорони цих відомостей. З огляду на це, необхідність приховування відомостей зумовлена цінністю відомостей і загрозою завдання відповідної шкоди. При цьому, рівень (ступінь) цінності відомостей є основоположними для розкриття питання можливості завдання шкоди.

Наприклад, відомості, що є цінними в суб'єктивному розумінні, тобто для конкретно визначеної особи, але не знаходяться в межах охоронюваних законом прав, свобод, інтересів, в разі їх поширення серед необмеженого кола осіб, не можуть завдати шкоди, достатньої для передбачення юридичної відповідальності за їх поширення. Тому визначальним питанням при визначенні цінності (важливості) інформації є її з охоронюваними законом правами та інтересами, змістовна сутність зазначеного зв'язку з правами та інтересами. У випадку відсутності зазначеного зв'язку поширення цих відомостей не є суцільно небезпечними. Знаходження цінної інформації в межах визначеного кола

суб'єктів забезпечує дотримання прав і законних інтересів, а їх вихід за межі зазначеного кола осіб – зачіпає і порушує чийсь права та інтереси [12, с. 22].

Отже, вважаємо, що дотримання таємниці є дотриманням і збереженням прав громадян, їх охороною від порушень.

З моменту свого виникнення нотаріат являє собою унікальний інститут превентивного правосуддя, який покликаний забезпечувати чітку реалізацію прав і законних інтересів учасників цивільного обороту з метою попередження звернення останніх до судових інстанцій за захистом. Щодня до нотаріусів і посадових осіб, на яких покладено виконання деяких нотаріальних дій, звертаються тисячі громадян і представників юридичних осіб за посвідченням угод, засвідченням копій документів або вчиненням інших нотаріальних дій. Одним з основоположних принципів здійснення нотаріальної діяльності – є дотримання нотаріальної таємниці як найважливіший засіб забезпечення можливості людини реалізувати свою автономію, незалежність в цьому світі, коли кожного з нас оточує величезна кількість людей, органів, організацій, які проявляють до нашого життя великий інтерес.

Нотаріальна таємниця, поряд з адвокатською, банківською та медичною відноситься до різновидів професійної таємниці. Як відомо, професійна таємниця – це матеріали, документи, інші відомості, якими користується людина в процесі виконання своїх професійних обов'язків, її забороняється розголошувати у будь-якій формі. Збереження в таємниці відомостей, отриманих у зв'язку з вчиненням нотаріальних дій, тобто забезпечення конфіденційності взаємин нотаріуса і зацікавлених осіб дають правові гарантії належного захисту суб'єктивних прав [13, с. 36–45].

Треті особи не повинні стежити і слідкувати за рухом нотаріальної процедури. Конфіденційність необхідна бути організована змогою провести бесіду і вчинити нотаріальну дію в ізольованому окремому приміщенні. Цей обов'язок нотаріусу необхідно реалізовувати без різниці де здійснюється нотаріальна діяльність: чи в приміщенні нотаріальної контори або за її межами. Це один з головних і важливих способів забезпечення здатності людини реалізувати свої права та автономію.

У європейському законодавстві закріплені не менш жорсткі правила щодо охорони нотаріальної таємниці. У більшості країн такі норми взяті за основу, однак існує і спеціальне законодавство, що охороняє нотаріальну таємницю та встановлює відповідальність за її порушення. У Франції, наприклад, норми дотримання нотаріальної таємниці є елементом професійної етики нотаріуса та прописані в Національному регламенті професії. Безпека клієнта є основоположним принципом роботи нотаріуса. Посвідчення документів, обмін кореспонденцією чи конфіденційною інформацією в усній формі відбувається з додержанням цього принципу. У випадку його недотримання на порушника чекає покарання у вигляді кримінального, цивільного та дисциплінарних стягнень. Варто зауважити, що європейський законодавець хоча і забезпечує належний порядок дотримання нотаріальної таємниці, стоїть на стороні захисту суспільного інтересу та суспільного блага – професійна таємниця не є абсолютною: нотаріус має розкрити зміст нотаріального запису у кримінальному судочинстві або коли того вимагає норма Закону. Проте і тут існують винятки, зокрема, у ФРН розголошення відомостей у судовому процесі є допустимим, якщо всі учасники посвідчення звільняють нотаріуса від збереження таємниці. У Литовській Республіці вимоги, що висуваються до нотаріальних бюро, встановлюються Міністром юстиції з урахуванням того, що у приміщеннях нотаріального бюро мають бути створені умови для збереження таємниці нотаріальних дій.

Висновки і пропозиції. Отже, нотаріальна таємниця, як вже зазначалось, має надзвичайно вагомe значення під час здійснення нотаріального провадження, адже вона підкріплює довіру громадян до нотаріату та є одним із важливих правил діяльності самого нотаріуса, що забезпечує його авторитет. Додержання таємниці вчинюваних нотаріальних дій є одним із важливих правил діяльності нотаріуса, що забезпечує його професійну повагу і перешкоджає виникненню несприятливих наслідків для осіб, які звернулися до нотаріуса. Це означає, що державні та приватні нотаріуси не можуть розголошувати ві-

домості, що стали їм відомі у зв'язку із вчиненням нотаріальних дій. Вимога додержання таємниці вчинюваної нотаріальної дії стосується не тільки змісту дії, а й самого факту її вчинення.

Список використаної літератури

1. Оборотов Ю. Н. Общетеоретическая юриспруденция. Феникс. 2011. 436 с.
2. Акофф Р. О целеустремленных системах. Москва. 1974. 272 с.
3. Смирнов В. Г. Функции права. ЛГУ. 1965. 188 с.
4. Ісаєва В. В. Функції права: теоретико-правовий аналіз. *Часопис Київського університету права*. 2013. № 1. С. 45–48.
5. Антошина І. В. Механізм реалізації інформаційної функції права. *Актуальні проблеми держави і права*. 2012. № 64. С. 214–219.
6. Корж Є. М. Реалізація інформаційної функції права в діяльності органів внутрішніх справ: автореф. дис. на здобуття наук. ступ. канд. юрид. наук: спец. 12.00.07. Харків, 2010. 20 с.
7. Онопенко П. В. Правоохоронні функції української держави: зміст і реалізація: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Київ, 2005. 193 с.
8. Погорілко В. Ф. Функції української держави та її правові основи. *Бюлетень Міністру України*. 2004. № 1.
9. Фурса С. Я. Нотаріальний процес: Теоретичні основи. Київ. Істина. 2002. 320 с.
10. Черемных Г. Г., Черемных И. Г. Нотариальное право. Эксмо. 2006. С. 17–27.
11. Про нотаріат: Закон України від 02.09.1993 № 3425-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 39.
12. Правова охорона нотаріальної таємниці: монографія / Д. В. Журавльов, О. В. Коротиук, К. І. Чижмарь. К.: ОВК, 2017. 190 с.
13. Ільєва Н. В., Крістева Е. А. Сутнісний аналіз поняття та змісту нотаріальної таємниці в Україні. *Правова держава*. Одеса: 2020. № 37. С. 36–45.

References

1. Oborotov Yu. N. (2011). General theoretical jurisprudence.: Fenyks [in Russian].
2. Akoff R. (1974). About purposeful systems.: Moskow [in Russian].
3. Smyrnov V. H. (1965). Functions of law.: LHU[in Russian].
4. Isaieva V. V. (2013). Functions of law: theoretical and legal analysis.: Chasopys Kyivskoho universytetu prava [in Ukrainian].
5. Antoshyna I. V. (2012). Mechanism of implementation of information functions of law. Actual problems of power and law [in Ukrainian].
6. Korzh Ye. M. (2010). Realization of the informational function of law in the activity of internal authorities. Extended abstract of candidate's thesis. Kharkiv [in Ukrainian].
7. Onopenko P. V. (2005). Law enforcement functions of the Ukrainian state: change and implementation. Extended abstract of candidate's thesis. Kyiv [in Ukrainian].
8. Pohorilko V. F. (2004). Functions of the Ukrainian state and legal basis.: Biuleten Miniustu Ukrainy [in Ukrainian].
9. Fursa S. Ya. (2002). Notarial process: Theoretical basis.: Kyiv. Istyna [in Ukrainian].
10. Cheremnykh H. H., Cheremnykh, Y. H. (2006). Notarial law.: Eksmo [in Russian].
11. Law of Ukraine on the Notary Public No. 3425-XII. (1993, September 2). Vidomosti Verkhovnoyi Rady of Ukrayiny, 39 [in Ukrainian].
12. Zhuravlov D. V., Korotiuk, O. V., & Chyzhmar K. I. (2017) Legal protection of notarial taemmitsi. KYIV: OVK [in Ukrainian].
13. Ilieva N. V., Kristieva E. A. (2020). Daily analysis of the understanding and the witness of the notarial office in Ukraine.: Odesa. Pravova derzhava, 37 [in Ukrainian].

Стаття надійшла 15.05.2021 р.

Н. В. Ильева, канд. юрид. наук, доцент
Одесский национальный университет имени И. И. Мечникова
Кафедра административного и хозяйственного права
Французский бульвар, 24/26, Одесса, 65058, Украина
e-mail: nvh2@i.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5710-1318>

Э. А. Кристева, аспирантка
Одесский национальный университет имени И. И. Мечникова
Экономико-правовой факультет
Французский бульвар, 24/26, Одесса, 65058, Украина
e-mail: ella.kristeva@gmail.com

ОСНОВНЫЕ ФУНКЦИИ НОТАРИАЛЬНОЙ ТАЙНЫ В УКРАИНЕ

Резюме

Статья посвящена функциям нотариальной тайны, как одним из основных структурных компонентов системы нотариальной деятельности в Украине. Функции права играют наиболее активную роль в правовой системе любого государства, так как направлены на выполнение задач, стоящих перед обществом. Авторы проанализировали понятие, содержание и сущность функций нотариальной деятельности в Украине, раскрыли юридическую природу нотариальной тайны, провели анализ функций нотариальной тайны, а также процессуальных аспектов, связанных с ними.

Ключевые слова: нотариальная деятельность, нотариальная тайна, информация, профессиональная тайна, функции нотариальной тайны, нотариус.

N. V. Ilieva, Candidate of Juridical Sciences, Associate Professor
Odesa I. I. Mechnikov National University
the Department of Administrative and Commercial Law
Frantsuzskiy Boulevard, 24/26, Odesa, 65058, Ukraine
e-mail: nvh2@i.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5710-1318>

E. A. Kristeva, student PhD
Odesa I. I. Mechnikov National University
Economics and Law Faculty
Frantsuzskiy Boulevard, 24/26, Odesa, 65058, Ukraine
e-mail: ella.kristeva@gmail.com

MAIN FUNCTIONS OF NOTARIAL SECRET IN UKRAINE

Summary

The article is devoted to the functions of notarial secrecy as one of the fundamental starting structural components of the system of notarial activity in Ukraine. The functions of law play the most active role in the legal system of any state, because they are aimed at fulfilling the tasks facing society. The authors analyzed the concept, content and essence of the functions of notarial secrecy in Ukraine, revealed the legal nature, conducted a comprehensive analysis of the functions of notarial secrecy, procedural aspects related to them.

Every day, thousands of citizens and representatives of legal entities apply to notaries and officials entrusted with the performance of certain notarial acts to certify agreements, certify copies of documents or perform other notarial acts. One of the fundamental principles of notarial activity – is the observance of notarial secrecy as the most important means of

enabling a person to realize their autonomy, independence in this world, when each of us is surrounded by a huge number of people, bodies, organizations that show great interest in our lives.

In carrying out his professional activity, a notary always gets acquainted with many facts of a person's private life, without the knowledge of which it is impossible for him to exercise his notarial powers. A person must provide their documents in which information, the disclosure of which can create many problems in the future for both parties to the notarial process. We believe that the secret of notarial activity is designed to realize the privacy of a person. This rule exists in the legislation of many countries.

The purpose of the article. Based on the study of scientific legal literature, achievements of scientists and scholars, regulations to establish the legal nature of the functions of notarial secrecy, identify gaps in the legal field, develop and propose ways of development, methods and ways to improve current legislation of Ukraine governing the institution of notaries in Ukraine.

Keywords: notarial activity, notarial secret, information, professional secret, functions of notarial secret, notary.